

Bình Ngu đại cáo

Hồ Quý Ly xoán ngôi nhà Trần năm 1400, đổi quốc hiệu Đại Việt thành Đại Ngu. và đưa đất nước lệ thuộc nhà Minh vào năm 1407 cho đến khi vua Lê Thái tổ đuổi quân giặc ra khỏi bờ cõi năm 1428.

Công thần khai quốc Nguyễn Trãi đã soạn ra bài văn Bình ngô Đại cáo để nói về tình hình nước Đại Việt thời đó, bài văn này cập nhật hóa và sửa đổi vài chữ cho hợp với tình cảnh nước Việt ngày nay thì lịch sử chỉ là một sự kiện lập lại thôi.

Tượng máng:

Việc nhân nghĩa cốt ở yên dân,
Quân điều phạt chỉ vì khử bạo.
Như nước Việt ta từ trước,
Vốn xưng văn hiến đã lâu,
Sơn hà cương vực đã chia,
Phong tục bắc nam cũng khác.
Dẫu cường nhược có lúc khác nhau,
Song hào kiệt đời nào cũng có.

Vậy nên:

Xét xem cổ tích,
Đã có minh trung.

Vừa rồi:

Vì họ Hồ chính sự phiền hà
Để trong nước nhân dân oán hận.
Quân Trung cộng đã thừa cơ tứ ngược,
Bọn gian tà còn bán nước cầu vinh.
Chước dối đủ muôn nghìn khoé,
Ác chứa ngót năm mươi năm.
Bại nhân nghĩa, nát cả càn khôn,
Nặng khoá liềm vết không sơn trạch.
Nheo nhóc thay quan quả điên liên.
Kẻ há miệng, đũa nhe răng, máu mỡ bấy no nê chưa chán.
Nay xây nhà, mai đắp đất, chân tay nào phục dịch cho vừa.
Nặng nề về những nỗi phu phen,
Độc ác thay! Trúc rừng không ghi hết tội,
Dơ bẩn thay! Nước bể không rửa sạch mùi.
Lẽ nào trời đất tha cho,
Ai bảo thần nhân nhịn được...

Bá cáo xa gần,

Ngỏ cùng nghe biết.

Ngu Hồ

www.vietnamvanhien.org